

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Joštova 8, Brno	
Došlo:	18 -11- 2004
Číslo: 10 302 / 04	Vyřizuje:
Přílohy:	449/1004-ek/s

31 Ca 104/2004-141

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Bc. Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Šanci v právní věci žalobce společnosti **T-Mobile Czech Republic, a.s.**, se sídlem Praha 4, Tomíčkova 2144/1, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, Joštova 8, za účasti společnosti Oskar Mobil, a.s., se sídlem Praha 10, Vinohradská 167, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 22.9.2004, směřující proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15.9.2004, č.j. R 38,39/2003, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 22.9.2004 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2004, č.j. R 38,39/2003, stejně jako jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.10.2003, č.j. S 165/03-6152/03-ORP. Rozhodnutím prvostupňového orgánu, ve spojení s rozhodnutím žalovaného, bylo vysloveno, že žalobce, spolu se společností Český Mobil, a.s., porušili v době od 20.12.2000 do 30.6.2001 ust. § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů a od 1.7.2001 do 31.7.2003 ust. § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) tím, že uzavřeli dohodu o propojení telekomunikačních sítí, která, v některých blíže specifikovaných ustanoveních, vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu provozování veřejných telekomunikačních sítí (výrok I. rozhodnutí žalovaného). Výrokem 2. prvostupňového

rozhodnutí (potvrzeným výrokem II. žalovaného) byla žalobci dále, ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, uložena pokuta ve výši 12.000.000,- Kč, splatná ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno, včas podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení obou výše uvedených správních rozhodnutí. Současně s návrhem na zahájení řízení požádal, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Dle jeho názoru mu v důsledku neprodleného výkonu napadených správních rozhodnutí (i v důsledku jiných právních následků těchto správních aktů) hrozí nenahraditelná újma, a to zejména s ohledem na výši uložené pokuty. Ta je, dle jeho tvrzení, pátou nevyšší sankcí uloženou v historii Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, přičemž je vysoce pravděpodobné, že v případě její neprodlené úhrady by mohlo dojít k ohrožení finančních toků žalobce a ve svém důsledku i k narušení jeho podnikatelských aktivit, které jsou do značné míry závislé na jeho schopnosti dostát svým splatným závazkům. Při vymáhání uložené pokuty se navíc postupuje v intencích zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, který však výslovně nestanoví povinnost vymáhat pokutu přiměřeným způsobem. Nelze proto vyloučit, že způsob zvolený prvostupňovým orgánem (např. prodej nemovitostí) by mohl být ze strany žalobce vnímán obzvláště bolestivě. Žalobce dále uvedl, že neprodlený výkon rozhodnutí (která však jsou, dle jeho názoru, zjevně nezákonná) by mohl mít rovněž negativní vliv na jeho dobré jméno, které je jedním ze základních pilířů jeho úspěšné obchodní strategie. Za nesplnění vykonatelného rozhodnutí je žalobce taktéž ohrožen pokutou až do výše 1.000.000,- Kč, jak to vyplývá z ust. § 22 odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Jak se v návrhu dále uvádí, napadenými rozhodnutími bylo autoritativně potvrzeno, že se žalobce dopustil jednání narušujícího hospodářskou soutěž, s čímž může být spojena i újma jednotlivých účastníků trhu. Není tedy vyloučeno, že některé z těchto osob podají proti žalobci žaloby, ve kterých se (opírajíc se o napadená rozhodnutí) budou domáhat náhrady škody, přičemž celková výše takto uplatněných nároků může být velmi vysoká. V rámci občanského soudního řízení by přitom soud byl závěry vyplývajícími z napadených rozhodnutí vázán (§ 135 odst. 1 občanského soudního řádu), což by, z pohledu výsledku takového řízení, mohlo mít pro žalobce dalekosáhlé důsledky. V této souvislosti odkázal žalobce na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13.7.2004, č.j. 2 A 13/2002-358, které tento závěr v obecné rovině potvrzuje.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyjádřil.

Podle ust. § 73 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 73 odst. 2 s.ř.s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výše citovaných ustanovení je zřejmé, že zákon možnost přiznání odkladného účinku žalobě spojuje se splněním celkem tří kumulativních podmínek.

Jednou z těchto podmínek je existence skutečností, z nichž by bylo lze dovodit hrozbu nenahraditelné újmy, spojené s výkonem napadeného rozhodnutí nebo s jeho jinými právními následky.

Žalobce v projednávané věci dovozuje vznik nenahraditelné újmy především s výší uložené pokuty, ve vztahu k jeho aktuální ekonomické situaci s tím, že v případě neprodleného výkonu napadených správních rozhodnutí by mohla být ohrožena jeho podnikatelská stabilita. Na tomto místě je však nutno uvést, že žalobce se omezil toliko na tato tvrzení bez toho, že by je důkazně jakkoli blíže podložil (např. účetními doklady, zprávou auditora, apod.). Obdobně je tomu i v případě tvrzení týkajících se důsledků případně vedené exekuce na majetek žalobce; i v tomto případě jde o tvrzení ničím nepodložená a založená pouze na hypotetických předpokladech. Za tohoto stavu věci tedy nelze, ze skutečností výše popsanych, dovozovat splnění podmínky hrozící nenahraditelné újmy spojené s výkonem napadených správních rozhodnutí, nebo jejich právními následky.

Stejný závěr platí i pro tvrzení žalobce, dle kterého by měl neprodlený výkon rozhodnutí negativní vliv na jeho dobré jméno; zde sluší navíc uvést, že žalobce by případné negativní publicitě, spojené s exekucí jeho majetku, mohl předejít prostým řádným splněním povinnosti uložené mu vykonatelnými správními rozhodnutími.

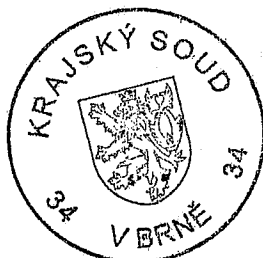
Konečně pokud jde o argumentaci žalobce, kterou poukazuje na vznik nenahraditelné újmy, vyplývající z občanskoprávních (resp. obchodněprávních) sporů s jednotlivými účastníky trhu, uplatňujícími vůči němu nároky z narušení hospodářské soutěže (ve smyslu závěrů obou napadených správních rozhodnutí), i v tomto případě nelze argumentaci žalobce přijmout. I zde totiž žalobce ničím nedoložil, že by vůči němu bylo vedeno jakékoli soudní řízení, jehož předmětem by byla náhrada škody (případně uplatnění jiného soukromoprávního nároku), ve spojení s jeho nedovoleným počínáním na trhu provozování veřejných telekomunikačních sítí, ve smyslu závěrů vyslovených rozhodnutími napadenými v této věci. Z tohoto důvodu lze proto jako nepřipadný odmítnout i poukaz žalobce na výše zmiňované usnesení Nejvyššího správního soudu, neboť závěry uvedené v jeho odůvodnění vycházejí ze zcela jiného skutkového stavu věci, kdy proti žalobci již bylo vedeno řízení před obecnými soudy, z titulu náhrady škody způsobené zneužitím jeho dominantního postavení na trhu. Jak již bylo uvedeno, žalobce existenci takového soudního řízení v návaznosti na projednávanou věc ničím nedoložil a nelze tedy o vzniku nenahraditelné újmy z tohoto důvodu vůbec uvažovat.

Vzhledem k tomu, že žalobce soudu neprokázal naplnění jedné z obligatorních podmínek pro postup ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s.ř.s., soudu nezbylo, než návrh na přiznání odkladného účinku žalobě jako nedůvodný zamítnout.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí n e j s o u opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s., a contrario).

V Brně dne 27.10.2004

Za správnost vyhotovení:
Blanka Hladíková

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu